

Cattleya percivaliana

Etymologie en ontdekking

Deze plant werd ontdekt in december 1881 door William Arnold in Venezuela. Daarna werd hij beschreven door H.G. Reichenbach, een botanist. Deze laatste noemde de plant naar een enthousiast kweker uit Southport, Engeland, Mr R.P. Percival of Birkdale.

De *Cattleya* werd pas 46 jaar na de *C. mossiae* ontdekt! Hij was erg gewenst onder de liefhebbers want hij vulde de toenmalige leegte op tussen de bloem van de *C. labiata* (deze bloeit in november) en de *C. trianaei* (die pas in januari bloeit).

Noot: Deze plant wordt wél samen met *C. trianaei* 'the Christmas Orchid' genoemd, al is dit voor *C. percivaliana* juister vanwege de bloemperiode.

Beschrijving:

De plant heeft bulben van ongeveer een 10-12 cm met daarop 1 blad van ongeveer 20-25 cm. In dit blad groeit dan de spat waar 2-4 bloemknoppen in verschijnen die uitgroeien tot geweldige bloemen met een doorsnede van makkelijk 12 cm!

De bloemen hebben paars tot licht paarse (soms witte, naargelang de variëteit) petalen. De trompetvormige lip is vanbinnen donkerder met vooraan donkerpaars en meer naar binnen toe, een verrassend donker gele kleur.

Verspreiding en levensomstandigheden:

Deze schoonheid komt voor in de landen Venezuela (Andes gebergte) en Colombia en groeit op hoogtes van 1300-2000 meter. Vooral nattere gebieden waar een nevelig klimaat hangt en een mooie aanvoer van warme lucht is. Hierdoor kan de plant veel water en redelijk wat zon verdragen. Het is vooral een epifiet, maar groeit soms ook lythofitisch met behulp van wat humus.

Omstandigheden in cultuur:

Dit is een warme soort en de temperatuur zou ook rond de 20°C moeten zijn, hoewel deze kerel geen moeilijke klant is. Het is een zeer tolerante soort en naar verluid één van de makkelijkste soorten van het geslacht. Hij wordt gewoon opgepot in een ruw medium en wordt redelijk vochtig gehouden.

In de actieve groei (na de bloemtijd tot het uitlopen van de zomer) heeft hij echter wel zijn water en mest nodig: dit geeft de bulben de kans om sterk en gevoed te worden om zich voor te bereiden op de bloei. Dan kan hij best na de groei een kleine rustperiode gebruiken. Dit alles geeft een mooie kans op geslaagde bloemen! Een gezonde plant kan tot vier weken de bloemen behouden.

Noot: verpotten doe je best in het voorjaar want dan zijn de wortels van de nieuwe scheuten er nog niet en kunnen deze daarna gelijk mee ingroeien.

Conclusie:

Een echte aanrader en must-have voor uw collectie !

Bibliografie:

- Royal Botanical Gardens Kew., 2003, Monocot Checklist. Pulished on Internet.
- Whithner, The Cattleya and their relatives, Vol VI.
- Orchidaceae Brasiliensis, G.F.J.Pabst & F.Dungs, Brucke-verlag 1977, VOL I

Tekstbewerking:

Nick Stevens, met dank van het PnPOrchids-team

Copyright © 2008 P & P Orchids /O.V.V., alle rechten voorbehouden.

